GAZETA LWOWSKA.

We Czwartek Nro. 142. 4. Września 1817.

Wiadomości kraiowe.

Ze Lwowa. — N. Pan raczył naywyższą uchwałą, wydaną w Klauzenburgu d. 23. Sierpnia, mianować Czeskiego Radcę gubernialnego, Hrabiego Ugarte, Radcą nadwornym przy kraiowym Rządzie Galicyyskim.

Nayiaśnieyszy Pan raczył dla pięciu ubogich uczniów filozofii, którzy się nauce sztuki lekarskiey poświęcić pragną, i według swoiego postępu w naukach filozoficznych do niey są zdolni, każdemu po 400 ZR. rocznego stypendium, tudzież po 150 ZR. na podróż do Pragi albo do Wiednia, i nie mniey po 150 ZR. na podróż z Pragi lub z Wiednia po osiągnionym stopniu Doktora, przeznaczyć, oraz rozkazać, aby te stypendya ieszcze przed zaczęciem się nadchodzącego roku szkolnego rozdane zostały.

Ta naywyższa uchwała iest nowym dowodem, iak bardzo wielkomyślny nasz Monarcha troskliwym iest o dopomożenie ubogim, a uczyć się pragnącym młodzieńcom, iako też o rozszerzenie w Prowincyi tuteyszey owey, dla ludzkości tak ważney umieiętności sztuki lekarskiey, co nie inaczey, iak tylko z nayczulszą wdzięcznością uznanem bydź powinno.

Owi młodzieńcy, którzy takowe stypendium dostać sobie życzą, maią swoie należycie udowodnione prośby do dnia 15go Września r. b. we Lwowskim Dyrektoryacie nauk medyczno-chirurgicznych złożyć.

Austryacki Bank narodowy wydał następuiące obwieszczenie:

Tymczasowa Dyrekcya uprzywileiowanego Austryackiego Banku narodowego czyni wiadomo, że Nayiaś. Pan temuż Instytutowi bankowemu, którego utworzenie naywyższym Patentem z dnia 1wszego Lipca r. z. wyrzeczonem zostało, po wysłuchaniu Wydziału z grona akcyonistów wybranego, mocą naywyższey uchwały z dnia 15go Lipca r. b., wydrukowane tu osobno statuta i przywileie nayłaskawiey nadać, i obecnie także i ostateczne urządzenie uprzywileiowanego Austryackiego Banku narodowego nakazać raczył.

W skutku tego przedsięweźmie się ieszcze w miesiącu Październiku r. b. wybor Dyrektorów Banku stosownie do 3ogo §fu statutow, do czego owi PP. Akcyoniści, których 24ty §. statutow iako Współczłonków Wydziału bankowego wymienia, osobnemi oznaymieniami wezwani zostaną.

Z resztą uczyniono rozporządzenie, aby PP. Akcyoniści na żądanie swoie, exemplarze ustaw bankowych u podpisaney Dyrekcyi otrzymać mogli.

W Wiedniu dnia 20. Sierpnia 1817.

(Tu następuią podpisy.)

Wykaz

skutków funduszu umarzaiącego, który na mocy Patentu z dnia 1go Czerwca 1816go uposażonym został rocznie 200,000 Złotych Reńskich w monecie konwencyyney, a na mocy 3go §fu potwierdzonych dnia 15go Lipca 1817go statutow bankowych rocznemi 500,000 Złotych Reńskich, celem wykupywania 2 1/2 procentowych Obligacyi rządowych wydanych na składki akcyyne, w pieniądzach papierowych wniesione.

		Ilość dochodu	Nadrost prowizyi	Wykupione Obligacye	Ogólna summa umorzonych Obligacyi
do		ZR.	ZR.	ZR.	ZR.
1. Lipca	1817	200,000	. . . . .	400,000	400,000
" "	1818	500,000	40,675	1,080,000	1,480,000
" "	1819	500,000	62,775	1,126,000	2,606,000
" "	1820	500,000	91,275	1,132,000	3,788,000
" "	1821	500,000	121,200	1,242,000	5,030,000
" "	1822	500,000	152,650	1,306,000	6,336,000
" "	1823	500,000	185,700	1,372,000	7,708,000
" "	1824	500,000	220,425	1,440,000	9,148,000
" "	1825	500,000	256,875	1,514,000	10,662,000
" "	1826	500,000	295,200	1,590,000	12,252,000
" "	1827	500,000	335,450	1,672,000	13,924,000
" "	1828	500,000	377,750	1,754,000	15,678,000
" "	1829	500,000	422,175	1,846,000	17,524,000
" "	1830	500,000	468,875	1,938,000	19,462,000
" "	1831	500,000	517,925	2,034,000	21,496,000
" "	1832	500,000	569,450	2,140,000	23,636,000
" "	1833	500,000	623,600	2,248,000	25,884,000
" "	1834	500,000	680,500	2,360,000	28,244,000
" "	1835	500,000	740,250	2,480,000	30,724,000
" "	1836	500,000	803,025	2,606,000	33,330,000

	Ilość dochodu	Nadrost prowizyi	Wykupione Obligacye	Ogólna summa umorzonych Obligacyi
do	ZR.	ZR.	ZR.	ZR.
1. Lipca 1837	500,000	868,975	2,738,000	36,068,000
„ „ 1838	500,000	938,300	2,878,000	38,946,000
„ „ 1839	500,000	1,011,125	3,022,000	41,968,000
„ „ 1840	500,000	1,087,625	3,174,000	45,142,000
„ „ 1841	500,000	1,167,975	3,336,000	48,478,000
„ „ 1842	500,000	1,252,225	3,506,000	51,984,000
„ „ 1843	500,000	1,341,150	3,682,000	55,666,000
„ „ 1844	500,000	1,434,350	3,868,000	59,534,000
„ „ 1845	500,000	1,532,275	4,064,000	63,598,000
„ „ 1846	500,000	1,635,150	4,470,000	67,868,000
„ „ 1847	500,000	1,743,225	4,488,000	72,356,000
„ „ 1848	500,000	1,856,825	4,712,000	77,068,000
„ „ 1849	500,000	1,976,100	4,954,000	82,022,000
„ „ 1850	500,000	2,101,475	5,202,000	87,224,000
„ „ 1851	500,000	2,233,175	5,466,000	92,690,000
„ „ 1852	500,000	2,371,525	5,744,000	98,434,000
Z prowizyi, płatnych z końcem Grudnia 1852go, a wynoszących 1,230,425 ZR., potrzeba do umorzenia niewykupionych ieszcze Obligacyi . .		782,750	1,566,000	100000000

Wiadomości zagraniczne.

Zjdenoczone Stany Ameryki północney.

Gazety Bostońskie z dnia 2go Lipca umieściły poniższy artykuł, który Rząd Zjednoczonych Stanów Ameryki północney celem zbicia pogłosek o niesnaskach, co między Amerykańskimi i Angielskimi Kommissarzami do sprostowania granic wyznaczonymi zayśdź miały, ogłosić rozkazał. Artykuł ten iest co do istoty, osnowy następuiącey: „W skutku 5go artykułu ostatniego traktatu pokoiu, wyiechali ziemiomiercy Amerykańscy w ostatnich dniach Czerwca z Bostanu, dla niezwłocznego rozpoczęcia prac swoich u źródła rzeki S. Krzyża; potem zaś wspólnie z ziemiomiercami Angielskimi naypierwey mierzać będą owę część wschodniey granicy Zjednoczonych Stanów, która na północ od pomnika przez Kommissarzy obydwóch Narodów postawionego, iest położoną. Podczas pomiaru oznaczonych granic ma pierwszy ziemiomierca każdego z obydwoch Narodów z 15 osobami (nie z 30stu, iak do zrozumienia dawano) iśdź naprzód, i przepatrywać krainę aż do wód w rzekę Sgo. Wawrzyńca wpadaiących, tudzież na zachód aż do źródła rzeki Konnektykutu położoną. Ten sposób postępowania został przez Kommissarzy na ostatniem ich zgromadzeniu chwalny, a oraz z przezornością, iednakże przez dobrowolną ugodę, poczyniono wszelkie przygotowania do dochodzenia faktów, iakich sprawiedliwe i liberalne dopełnienie umowy wymaga. Dotychczas nie otrzymali Kommissarze ani od Ajenta Amerykańskiego, ani też od Angielskiego żadney reklamacyi, i nie ma też podobieństwa, aby to zayśdź mogło pierwey, nim ziemiomiercy sprawę z czynności swoich zdadzą. Gdyby się naówczas pokazały pretensye interessowi Kraiu Massachuset lub Zjednoczonych Stanów szkodliwe, tedy nie wątpiemy, że się im Rząd Amerykański dzielnie oprzeć potrafi."

Przedmiot, którym się teraz w Londynie naybardziey zaymuią, iest podobieństwo do odstąpienia obydwoch Floryd Zjednoczonym Stanom Ameryki półnoeney. Władze Hiszpańskie, w pomienioay h Prowincyach będące, mówią o tem, iako o wypadku, który niezawodnie nastąpić musi.

Józef Bonaparte, kupił dom wieyski nad rzeką Delaware; naywiększą część dnia trawi w bibliotece swoiey, i ma mieć rocznego przychodu 6000 funt. szterl. (60,000 ZR.)

Włochy.

Gazeta Wiedeńska umieściła co następuie: „Korpus C. K. Austryackiego woyska, który stał dotychczas w stolicy i w kilku prowincyonalnych miastach Królestwa Neapolitańskiego, wybrał się dnia 7. Sierpnia na powrót do Państwa Austryackiego. Polny Marszalek - Porucznik Hrabia Wallmoden, wyiechał z główną kwaterą swoią ze stolicy dnia 10. Sierpnia. Korpus ten, który się w wyprawie z roku 1814go tak chwalebnie popisywał, utrzymał nie mniey i w ciągu przeszło dwuletniego pobytu w Królestwie Obu Sycylii także podczas pokoiu sławę C. K. Woyska w naygodnieyszym sposobie. Odeyście iego równało się ciągnieniu tryumfalnemu. Dzięki Króla i błogosławieństwo Narodu, którego własności i spokoyności korpus Austryacki bronił, towarzyszą mu w pochodzie onegoż. Urzędowa gazeta Królestwa Obu Sycylii zawiera z tego powodu artykuł następuiący:

Z Neapolu d. 9. Sierpnia.—Woysko Austryackie, które część osady stolicy tuteyszey i innych miast Królestwa składało, wyruszyło z miesc wszystkich i znayduie się teraz w zupełnym pochodzie do Państw Cesarza i Króla, Nayiaśnieyszego Monarchy swoiego. Dzieie

woyskowe uwiecznią sławę, iaką się woysko Jego C. K. Apostolskiey Mości we wszystkich wyprawach woiennych, a osobliwie w owey okryło, która, położywszy koniec woynie rewolucyyney, spokoyność Swiata zabezpieczyła. Do tych doniesień możemy teraz dołączyć kartkę, celem opisania woiownika Austryackiego w stanie pokoiu, i złożenia C. K. Woyskowym hołdu wdzięczności za postępowanie, iakie w ciągu przeszło półtrzecioletniego pobytu między nami zachowali. Podobnie, iak Rzymianie z legiionów Cezara, odważni i waleczni na polu bitwy, byli oni w miastach naszych wzorem karności, umiarkowania, akuratności i wszelkich cnot towarzyskich. Żołnierze, Officerowie i Jenerałowie, byli zawsze naszymi przyiaciołmi i współobywatelami. Odbierali nawzaiem nagrodę publicznego szacunku i powszechnego przywiązania. Te myśli i uczucia zostaną w sercach naszych tak wiecznie trwałemi, iak pamięć na ów dzień szczęśliwy, w którym się nam naypierwey pokazali, trzymaiąc w iedney ręce gałązkę oliwną, a w drugiey liliie złote."

W Rzymie wyszedł manifest przyrzekaiący wielkie nagrody owym, którzyby donieśli o osobach, co za przeszłego Rządu dobra lub realności Rządu bezprawnym sposobem nabyły, ponieważ sam Kongres Wiedeński tylko owe osoby prywatne w posiadaniu dóbr za przeszłego Rządu nabytych potwierdza, które prawnym tytułem, i według owoczesnych przepisów, do posiadania onychże przyszły.

Xiężna Wallii wyiechała z Rzymu i udała się gościńcem do Bolonii idącym.

Takoż i Xiążę Adam Wirtemberski wyiechał z Rzymu do Florencyi.

Eskadra Amerykańska, która do portu Civitavecchia była zawinęła, popłynęła do Lewanty.

Donoszą z Livorno pod dniem 15. Sierpnia, że eskadra Jey Ces. Królewicowską Mość, Małżonkę Następcy tronu Portugalskiego i Brazyliyskiego na pokładzie maiąca, tegoż samego dnia o w pół do 6tey godziny z rana żeglugę rozpoczęła. Ponieważ wiatr i pogoda odjazdowi bardzo sprzyiały, przeto iuż o godzinie 10tey okręty liniiowe Jan VIty i S. Sebastyan zupełnie z oczu zniknęły.

N. Arcy-Xiężna Marya Ludwika, Xiężna Parmeńska, powracała podobnież dziś rano do Państw swoich gościńcem z Pontremoli i Lerici przez kąpiele w Lucca, gdzie dnia dzisieyszego u Xięcia Metternicha obiadowała. Zamiarem tey podróży, przez nieutorowane drogi bardzo uciążliwey, iest oglądanie nowego gościńca Genueńskiego do Piazenzy założyć się maiącego, który się przez wielką część Xięstwa Parmeńskiego ciągnie.

Miasto Livorno powróciło iuż znowu do zwyczaynego stanu swoiego, w którym go iednakowoż ustawiczny handel ożywia. Było tam przeszło 4000 cudzoziemców podczas wsiadania na okręt N. Xiężney Małżonki Następcy tronu Portugalskiego i Brazyliyskiego. Wszystkie gościńce i okolice okryte są dzisiay podróżnymi do domu powracaiącymi.

Wielka Brytaniia.

Gazety Londyńskie zawieraią następuiący artykuł: „Pułk 66ty przybył z Kalkutty do wyspy S. Heleny. Według naynowszych wiadomości otrzymał Bonaparte popiersie syna swoiego, z czego się bardzo ucieszył. Było ono powierzone pewnięmu maytkowi z okrętu Baring, aby go naylepszym sposobem w mieysce przeznaczenia oddał; ten zachorowawszy, zwierzył się Officerowi swoiemu, który popiersie Sir Hudsonowi Lowe oddał. Lubo się Bonaparte od niejakiego czasu właśnie nie bardzo grzecznie z tym Gubernatorem obchodził, przecież kazał mu ten pomienione popiersie natychmiast doręczyć. Na wyspie S. Heleny idzie wszystko po dawnemu, i nie odmieniono niczego w środkach ostrożności, zapobiegaiących wszelkiemu podobieństwu ucieczki Bonapartego."

Francya.

Według nayświeższych listów z Nancy, stanął iuż N. Król Pruski po objechaniu Nadreńskich Prowincyi swoich na ziemi Francuzkiey, i został przez Marszałka Oudinota na czele świetnego jeneralnego Sztabu powitanym. Czekano na niego pod Bar le Duc w pięknym zamku pomienionego Marszałka, dokąd także i Xiążę Wellington z kilkunastu Jenerałami od woyska Francyę zaymuiącego miał zjechać. Woysko Pruskie skupiło się dla odprawienia popisu przed Monarchą swoim. Król zachowuie nayściślejsze incognito. Zapewniaią, że po odbytym popisie do Paryża poiedzie, gdzie po krótkim pobycie, i po widzeniu wielkiego popisu prawego skrzydła woyska Francyę zaymuiącego, który Xiążę Wellington na cześć iego odprawić zamyśla, przez Valenciennes do Nadreńskich Kraiów swoich

powrócł, a w tey podróży przez Belgium przeieżdzaiąc, z N. Królem Niderlandskim widzieć się będzie.

PP. Comte i Dunoyer, oczekuiąc wyroku sądowego na trzeci tom Cenzora Europeyskiego, wydali w więzieniu czwarty tom tegoż samego dzieła.

Wdowa znanego Jenerała Murzynów Toussaint-Louverture, umarła w Agen w 5otym roku wieku swoiego. Zostawiła ona dwóch synów, z których ieden w Anglii kosztem Rządu tameeznego edukuie się, drugi zaś w woysku Francuzkiem w stopniu Rotmistrza służy. Naystarszy syn Toussainta-Louverturego był Kapitanem Francuzkim, został iako takowy do Belle-Isle wygnanym, i tam umarł.

Niemcy.

Gazety Niemieckie zawieraią następuiący artykuł z Giessen pod d. 18. Sierpnia:

„Przed kilku dniami zdarzył się tu przypadek, który musiał wzbudzić w naywyższym stopniu gniew wszystkich prawo-myślących, Monarchę i Oyczyznę kochaiących Niemcow; kilkunastu bowiem uczniow tuteyszych, będących rodem z Królewsko-Bawarskich i W. Xiążęco-Heskich części Kraiu na lewym brzegu Renu leżących, śmiało 15go bieżącego miesiąca, iako w dniu Napoleona, każdemu Niemcowi niestety aż nadto znanym, wykrzyknąć w mieyscu publicznem kilkokrotnie Vivat temu Swiata pustoszycielowi, który teraz, dzięki Bogu, stał się nieszkodliwym." Wszyscy uczniowie tuteysi, rozgniewani iak naymocniey za ten postępek, naygrawaiący się ze wszelkiey miłości Oyczyzny i ducha Niemieckiego, zebrali się natychmiast, i donieśli Senatowi akademickiemu rzeczony wypadek dopraszaiąc się, aby go iak nayściśley dochodzić i winowayców z Uniwersytetu wykluczyć, gdyż tacy ludzie żadną miarą cierpiani bydź nie mogą. Wyglądamy z zupełną nadzieią skutków tego kroku."

Na wyraźne żądanie ze strony Rządu Pruskiego do Senatu wolnego miasta Frankfortu zaniesione, został Pułkownik Massenbach w nocy z dnia 18. na 19. Sierpnia aresztowanym, i Pruskiemu Kapitanowi Koelchen oddanym, celem stawienia go przed Kommissyą z rozkazu Królewskiego w Berlinie złożoną, przed którą ma zdać rachunek ze sprawowania się swoiego. (Wydał on był iako współczłonek rozpuszczonych Stanów Wirtemberskich mocną odezwę do wszystkich Niemców.)

Francuzki Jenerał Ameil, którego we Francyi na śmierć skazano, i który przeniosł dożywotnie więzienie w zamku Hildesheim nad wydanie go Rządowi Francuzkiemu, dostał pomieszania zmysłów. Zdaie się mu, iż iest Marszałkiem; rozdaie ordery stopnie i t. d.

Według pism publicznych powiodło się nareszcie tylekroć bezowocnie ponawiane usiłowanie zjednoczenia Kościołów reformowanego i luterskiego, a to naypierwey w Xięstwie Nassauskiem. Ustanowiono przy tem warunki następuiące: 1.) Nazwisko zjednoczonego Kościoła iest: Kościoł Ewangelicko-Chrześciiański. 2.) Nadzór nad całem Duchowieństwem etc. podzielony iest między dwóch jeneralnych Superintendentów według linii jeograficzney, i połączy się w osobie tego, który iednego przeżyie. 3.) Podobnież dzieie się w okręgach inspekcyynych. 4.) W mieyscach pomieszanego wyznania wpływa obopólny maiątek kościelny do iedneyże kassy, i zostaie się Kościołowi na sprawowanie obrządków. 5.) Centralny maiątek obydwóch Kościołów spływa w ieden, a z niego opędzaią się stypendya dla teologów i pensye na urządzenie Seminarium teologicznego w Herbornie dla wszystkich doyrzewaiących teologów kraiowych. 6.) Gdzie się dwóch kaznodzieiów rozmaitego wyznania znayduie, tam pozostaną tymczasem, ale wieczerzę świętą wspolnie przy iednymże ołtarzu rozdzielać maią etc. 7.) Tymczasowo przyymuie się liturgiia Pfalcyyska. Regułą przy rozdawaniu wieczerzy świętey iest opłatek większy, umyślnie do tego zrobiony, który się na połowę łamie. Tak muszą sobie postępować wszyscy konfirmanci; starsze zaś osoby, które w tem skrupuł znayduią, mogą wieczerzę świętą zwykłym sposobem, iednakże tylko prywatnie przyymować, przełożywszy wprzódy Pastorowi powody swoie. — To powszechne zdanie posłano do Xiążęcia panuiącego, a potwierdzenia iego wkrótce się spodziewaią. (Według poźnieyszych doniesień, potwierdzenie to iuż nastąpiło.)

NN. Królestwo Duńscy, objeżdżaiący teraz Kraie swoie, wyiechali d. 13. Sierpnia z Kiel do Xięstwa Lauenburgskiego, w którem iuż z wielką radością mieszkańcow stanęli.

Dnia 9. Sierpnia umarł w Dessau panuiący Xiążę Leopold Fryderyk Franciszek, w 77mym roku wieku swoiego. Nastąpił po nim Wnuk iego, Xiążę Leopold Fryderyk.